

Les Bressoles volen igualtat

El dia 30 de desembre, quan tothom s'afanyava a enllestir els preparatius de la festa de cap d'any, Francesc Fabre, director i mestre de la Bressola de Nils, Rosselló, empenia una vaga de fam per obtenir de l'estat francès una revalorització salarial i la seva titularitat (vegeu EL TEMPS, núm. 395).

Al cap de quinze dies de vaga de fam, el dia 14 d'aquest mes, Fabre aturava la seva acció perquè, segons ell, "havia obtingut els efectes desitjats. Gràcies als mitjans d'informació he pogut expressar-me àmpliament i crec que he ajudat la Bressola a prendre consciència d'una colla de problemes", va declarar.

Sorpresa, al principi, per la iniciativa de Francesc Fabre, l'associació de la Bressola decidia, per fi, assumir algunes de les reivindicacions del seu assalariat i emprendre una colla d'accions per mirar de resoldre la crisi. El dissabte, 14 de gener, unes dues-centes persones responien a la convocatòria feta per la Bressola i es manifestaven als carrers més cèntrics de Perpinyà contra la discriminació de les escoles catalanes i dels mestres de català respecte als ensenyants de l'escola pública francesa. Amb aquest acte, abonat per diverses entitats polítiques i culturals de la Catalunya del Nord (Unitat Catalana, Esquerra Republicana de Catalunya, Òmnium Cultural i l'Associació de Professors de Català...), la direcció de la Bressola volia interpel·lar el govern francès que "no respecta ni aplica el calendari d'integració dels mestres de les escoles catalanes, previst arran la signatura del conveni que lliga les escoles a l'estat, feta el 24 de gener de 1990". En efecte, aquest conveni implica, segons Lebihan, una integració contractual dels mestres de les escoles catalanes al sistema educatiu francès com a mestres auxiliars pagats per l'estat a raó de 5.400 francs al mes. Durant aquest contracte

L'escola en català continua amb molts problemes a Catalunya Nord. ARXIU

de tres anys, renovable per una vegada, els mestres havien de preparar oposicions internes per atènyer la titularitat. En dos anys, l'administració només ha organitzat unes oposicions per a una sola plaça. "A aquest ritme, caldrien vint anys per a fer que els tretze mestres de la Bressola i d'Arrels tinguin la titularitat", comentava irònicament Lebihan.

"Jospin, igualtat per als mestres catalans", "A Prada i a Perpinyà, pagueu l'escola en català", eren alguns dels eslògans escollits pels organitzadors per a manifestar el seu malcontentament i les seves

reivindicacions. Tot amb tot, un dels lemes més repetits durant el recorregut fou: "Dret per als infants, també els catalans", car, segons Joan-Pere Lebihan, president de l'Associació de la Bressola, "l'estat francès és un dels primers que no respecta els textos internacionals votats pel Parlament europeu i l'ONU en defensa de les llengües minoritzades i en favor del seu ensenyament".

Així van enviar una moció al representant del govern a la Catalunya del Nord, el prefecte dels Pirineus Orientals, Jean-René Garnier, demanant "mesures urgents a fi que els

mestres afectats siguin integrats el més aviat possible i una actualització del conveni del 1990". A més, davant el refús de l'administració d'integrar l'escola catalana de Prada, la Bressola s'associa a la demanda de les escoles basques Seaska, que volen ampliar el conveni a col·legis i instituts.

L'estat no fou, amb tot, l'únic blanc dels manifestants. Per als responsables de la Bressola es tractava, igualment, d'estimular les institucions locals, especialment el Consell General de la Catalunya del Nord, perquè contribueixi, incrementant les subvencions, a eixugar el deute contret amb els organismes socials per l'Associació quan encara no tenia cap conveni amb l'estat, calculat en més de 150.000 francs (uns tres milions de pessetes).

Amb els crits de "Marques, volem escoles; diners per a les Bressoles", interpel·laven el president del Consell General, René Marques, a qui també van presentar una nota reivindicativa. "Fins ara el Consell General ens atorgava una subvenció de 45.000 francs l'any (unes 900.000 pessetes) per a eixugar deutes pendents i assegurar un complement salarial als mestres fins que l'estat no els integri completament", explica Lebihan, que considera aquesta demanada "modesta i raonable", vistos els 500.000 francs (deu milions de pessetes) de subvenció que el Consell General del departament de les Côtes d'Armor atorga a l'associació bretona Diwan, comparable, en importància, a la Bressola.

Pere Codonyan